

DZIENNIK URZĘDOWY WOJEWÓDZTWA ŚLĄSKIEGO

Katowice, dnia 16 września 2026 r.

Poz. 5666

Podpisany przez:

Iwona Andruszkiewicz

Data: 2026-09-16 08:24:46

ROZSTRZYGNIECIE NADZORCZE NR IFIII.4131.1.96.2026 WOJEWODY ŚLĄSKIEGO

z dnia 10 września 2026 r.

Na podstawie art. 91 ust. 1 ustawy z dnia 8 marca 1990 r. *o samorządzie gminnym* (Dz. U. z 2026 r. poz. 662 i 912 – zwana dalej: *usg*) i art. 28 ust. 1 ustawy z dnia 27 marca 2003 r. *o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym* (Dz. U. z 2026 r. poz. 538, 781 i 912 – zwana dalej: *upzp*)

stwierdzam nieważność

uchwały Nr 258/XXXI/2026 Rady Gminy Koszęcin z dnia 11 sierpnia 2026 r. *w sprawie uchwalenia planu ogólnego Gminy Koszęcin*.

Uzasadnienie

W myśl art. 85 i 86 *usg*, wojewoda sprawuje nadzór nad działalnością gminną na podstawie kryterium zgodności z prawem. Zgodnie z art. 91 wskazanej ustawy uchwała gminy, która jest sprzeczna z prawem jest nieważna. O nieważności uchwały w całości lub w części orzeka organ nadzoru w drodze rozstrzygnięcia nadzorczego.

W dniu 11 sierpnia 2026 r. Rada Gminy Koszęcin podjęła uchwałę Nr 258/XXXI/2026 *w sprawie uchwalenia planu ogólnego Gminy Koszęcin*.

Stosownie do przepisu art. 13k ust. 1 *upzp* w dniu 12 sierpnia 2026 r. Rada Gminy Koszęcin przekazała organowi nadzoru uchwałę Nr 258/XXXI/2026 z dnia 11 sierpnia 2026 r., a w dniu 18 sierpnia 2026 r. Wojewoda otrzymał dokumentację prac planistycznych, celem dokonania oceny zgodności tej uchwały z prawem.

W dniu 27 sierpnia 2026 r. organ nadzoru wszczął postępowanie nadzorcze oraz poinformował Gminę o możliwości złożenia wyjaśnień.

Na wstępie wskazać należy, że zgodnie z art. 13a ust. 1 *upzp* plan ogólny gminy uchwalany jest dla obszaru gminy (z wyłączeniem morskich wód wewnętrznych oraz terenów zamkniętych innych niż ustalone przez ministra właściwego do spraw transportu) i stosownie do art. 13a ust. 4 *upzp*, zawiera ustalenia obligatoryjne: określenie stref planistycznych oraz gminnych standardów urbanistycznych, a także fakultatywne – obszary uzupełnienia zabudowy oraz obszary zabudowy śródmiejskiej.

Pierwsze zasadnicze ustalenie planu ogólnego stanowi zatem podział obszaru objętego planem ogólnym w sposób rozłączny na strefy planistyczne, które określone zostały w katalogu zamkniętym zawartym w art. 13c ust. 2 *upzp*. Podział obszaru gminy możliwy jest więc na następujące strefy: strefę wielofunkcyjną z zabudową mieszkaniową wielorodzinną (SW), strefę wielofunkcyjną z zabudową mieszkaniową jednorodzinną (SJ), strefę wielofunkcyjną z zabudową zagrodową (SZ), strefę usługową (SU), strefę handlu wielkopowierzchniowego (SH), strefę gospodarczą (SP), strefę produkcji rolniczej (SR), strefę infrastrukturalną (SI), strefę zieleni i rekreacji (SN), strefę cmentarzy (SC), strefę górnictwa (SG), strefę otwartą (SO), strefę komunikacyjną (SK). Natomiast drugim koniecznym elementem planu ogólnego jest gminny katalog stref planistycznych, stanowiący obligatoryjną część gminnych standardów urbanistycznych.

Stosownie do § 4 rozporządzenia Ministra Rozwoju i Technologii z dnia 8 grudnia 2023 r. w sprawie projektu planu ogólnego gminy, dokumentowania prac planistycznych w zakresie tego planu oraz wydawania z niego wypisów i wyrysów (Dz. U. z 2023 r., poz. 2758 i z 2024 r., poz. 1775 i z 2025 r., poz. 1767 oraz z 2026 r. poz. 826 – zwanego dalej: *rozporządzeniem ppog*) – w ramach gminnego katalogu stref planistycznych, każda zachowująca ciągłość przestrzenną strefa planistyczna, powinna zostać opisana przez: unikalne oznaczenie, nazwę, określenie profilu funkcjonalnego strefy planistycznej (podstawowego i ewentualnie również dodatkowego), wartości maksymalnej nadziemnej intensywności zabudowy, maksymalnej wysokości zabudowy, maksymalnego udziału powierzchni zabudowy – dla stref planistycznych o symbolach: SW, SJ, SZ, SU, SH, SP, SR (fakultatywnie dla stref: SI, SN, SC, SG, SO, SK) oraz wartość minimalnego udziału powierzchni biologicznie czynnej – dla stref o symbolach: SW, SJ, SZ, SU, SH, SP, SR, SI, SN, SC (fakultatywnie dla stref: SG, SO, SK).

Ustalenie w planie ogólnym obszarów uzupełnienia zabudowy, obszarów zabudowy śródmiejskiej, jak również gminnych standardów dostępności infrastruktury społecznej, w ramach gminnych standardów urbanistycznych, zależy od woli organów sporządzających i przyjmujących ten akt prawa miejscowego. Charakterystykę stref planistycznych, obejmującą profil funkcjonalny stref planistycznych oraz minimalny udział powierzchni biologicznie czynnej, określa załącznik nr 1 do *rozporządzenia ppog*.

Należy ponadto zaznaczyć, iż plan ogólny gminy sporządzany jest wyłącznie w formie danych przestrzennych, o których mowa w art. 67a ust. 3a *upzp*, i które stosownie do art. 67a ust. 5 *upzp*, stanowią załącznik do uchwały przyjmującej akt planowania przestrzennego. Dane przestrzenne tworzone dla planu ogólnego obejmują: atrybuty zawierające informacje o akcie oraz dane w postaci wektorowej w obowiązującym państwowym systemie odniesień przestrzennych zawierające: lokalizację przestrzenną obszaru objętego aktem, stref planistycznych, obszaru uzupełnienia zabudowy, obszaru zabudowy śródmiejskiej oraz obszarów, dla których określono różne regulacje w ramach gminnych standardów dostępności infrastruktury społecznej oraz atrybuty zawierające informacje o tych obiektach przestrzennych.

Sposób stosowania oznaczeń, nazewnictwa, standardów oraz sposób prezentacji graficznej danych przestrzennych określony został w załączniku nr 2 do *rozporządzenia ppog*.

W trakcie prowadzonego postępowania nadzorczego, organ nadzoru stwierdził, że została ona podjęta z naruszeniem zasad sporządzania planu ogólnego w następującym zakresie.

1. Naruszenie art. 13e ust. 2 pkt 3 *upzp* oraz § 2 ust. 1 i 3 *rozporządzenia ppog* – poprzez niewłaściwe ustalenie wartości minimalnego udziału powierzchni biologicznie czynnej w poniżej wymienionych strefach planistycznych.

Zgodnie z art. 13e ust. 2 pkt 3 *upzp* w gminnym katalogu stref planistycznych określa się **wartości minimalnego udziału powierzchni biologicznie czynnej**, którego minimalna wielkość została na mocy delegacji ustawowej, zawartej w art. 13m ust. 2 *upzp*, określona w *rozporządzeniu ppog*. Przepis § 2 ust. 3 *rozporządzania ppog* obliguje do określenia w charakterystyce stref planistycznych minimalnego udziału powierzchni biologicznie czynnej **zgodnie z załącznikiem nr 1 do rozporządzenia ppog**, przy czym dopuszcza w tym zakresie zastosowanie wyjątku wskazanego w ust. 3. Jak wynika z załącznika nr 1 do ww. *rozporządzania ppog* – *Charakterystyka stref planistycznych*, minimalny udział powierzchni biologicznie czynnej wynosi:

- 30% – dla strefy wielofunkcyjnej z zabudową mieszkaniową wielorodzinną, strefy wielofunkcyjnej z zabudową mieszkaniową jednorodzinną, strefy wielofunkcyjnej z zabudową zagrodową, strefy usługowej, strefy handlu wielkopowierzchniowego, strefy produkcji rolniczej, strefy cmentarzy;
- 20% – dla strefy gospodarczej oraz strefy infrastrukturalnej;
- 50% – dla strefy zieleni i rekreacji.

Natomiast dopuszczony w § 2 ust. 3 *rozporządzania ppog* wyjątek wskazuje jednoznacznie, że: *przypadku gdy obszar strefy planistycznej jest objęty obowiązującymi planami miejscowymi, w strefie tej można określić wartość minimalnego udziału powierzchni biologicznie czynnej niższą niż wynika to z załącznika nr 1 do rozporządzenia, jednak nie niższą niż najwyższa wartość wskaźnika opisującego minimalny udział powierzchni biologicznie czynnej dla terenów wyznaczonych w obowiązujących planach miejscowych, obejmujących obszar strefy.*

Analiza planu ogólnego wykazała, że w charakterystyce strefy planistycznej o symbolu:

a) **92SU** ustalono minimalny udział powierzchni biologicznie czynnej na poziomie 20%. Zgodnie z załącznikiem nr 1 do *rozporządzenia ppog* dla strefy usługowej wskaźnik ten powinien być ustalony na minimalnym poziomie 30%.

Obszar strefy planistycznej o oznaczeniu 92SU objęty jest w części obowiązującym planem miejscowym (przyjętym uchwałą Nr 223/XXV/2008 Rady Gminy Koszęcin z dnia 17 czerwca 2008 roku w sprawie *uchwalenia miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego miejscowości Koszęcin*). Dla przywołanej strefy planistycznej w planie miejscowym ustalono przeznaczenia oznaczone symbolami: R, P, ZL czyli kolejno: tereny rolnicze (R), tereny produkcyjne, składowe, bazy (P) oraz lasy (ZL). Dla terenów oznaczonych w obowiązującym planie miejscowym symbolem P, w § 14 ust. 18 pkt 6 ustalono wskaźnik powierzchni biologicznie czynnej – min. 20%; dla terenów oznaczonych symbolem R – brak tego wskaźnika, tak jak dla terenów oznaczonych symbolem ZL. Natomiast dla znacznej części działki ewidencyjnej nr 41 brak jest obowiązującego planu miejscowego.

Ustalenia przywołanego planu miejscowego nie dały zatem możliwości obniżenia analizowanego wskaźnika z uwagi na teren oznaczony symbolem R i ZL. Obniżenie wskaźnika nie było również możliwe z uwagi na częściowy brak planu miejscowego dla strefy 92SU.

b) **107SJ** ustalono minimalny udział powierzchni biologicznie czynnej na poziomie 20%. Zgodnie z załącznikiem nr 1 do *rozporządzenia ppog* dla strefy wielofunkcyjnej z zabudową mieszkaniową jednorodzinną wskaźnik ten powinien być ustalony na minimalnym poziomie 30%.

Obszar strefy planistycznej o oznaczeniu 107SJ objęty jest obowiązującym planem miejscowym (przyjętym uchwałą Nr 353/XXXV/2013 Rady Gminy Koszęcin z dnia 26 czerwca 2013 r. w sprawie *uchwalenia zmiany miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego dla miejscowości Koszęcin w okolicy skrzyżowania ulic Ligonja i Leśnej*). Dla przywołanej strefy planistycznej w planie miejscowym ustalono przeznaczenie oznaczone symbolami: 1MN i 1U, czyli kolejno: tereny zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej i tereny zabudowy usługowej. Dla terenu oznaczonego w obowiązującym planie miejscowym symbolem 1MN – w § 6 ust. 3 pkt 2 ustalono minimalny udział procentowy powierzchni biologicznie czynnej – 40%; dla terenu 1U – w § 10 ust. 3 pkt 2 ustalono minimalny udział procentowy powierzchni biologicznie czynnej – 20%.

Ustalenia przywołanego planu miejscowego nie dały zatem możliwości obniżenia analizowanego wskaźnika, obowiązuje bowiem zasada przyjęcia najwyższej wartości wskaźnika opisującego minimalny udział powierzchni biologicznie czynnej dla terenów wyznaczonych obowiązujących planach miejscowych.

Poprzez ustalenie w charakterystyce strefy planistycznej o symbolu 92SU i 107SJ wartości minimalnego udziału powierzchni biologicznie czynnej niższej niż wynikająca z załącznika nr 1 do *rozporządzenia ppog*, naruszono przepisy art. 13e ust. 2 pkt 3 *upzp* oraz § 2 ust. 1 i 3 *rozporządzenia ppog*.

Gmina w złożonych w dniu 3 września 2026 r. wyjaśnieniach tłumaczy, że obniżenie minimalnego wskaźnika powierzchni biologicznie czynnej z poziomu 30% do 20% w obu strefach podyktowane było dążeniem do odzwierciedlenia dotychczasowych, realnych parametrów zagospodarowania wynikających z historycznych planów miejscowych oraz specyfiki istniejącego, intensywnego stopnia zurbanizowania i funkcji usługowo-produkcyjnych. Dalej z treści wyjaśnień wynika, że Rada Gminy podda analizie korektę wskaźników do wartości wymaganych *rozporządzeniem*.

Wojewoda Śląski przyjął wyjaśnienia Gminy. Faktycznie strefa 107SJ jest częściowo zabudowana, natomiast strefa 92SU stanowi aktualnie niezagospodarowany teren. Ponadto, przepis § 2 ust. 3 *rozporządzenia ppog* wskazuje, że w strefie planistycznej – gdy jest ona objęta obowiązującymi planami miejscowymi, można określić niższą wartość procentową minimalnego udziału powierzchni biologicznie czynnej niż określona w załączniku nr 1 do *rozporządzenia ppog*. Można tego dokonać jednak poprzez przyjęcie najwyższej wartości udziału powierzchni biologicznie czynnej dla terenów wyznaczonych w obowiązujących planach miejscowych, obejmujących obszar takiej strefy.

Nie ulega też wątpliwości, że unormowanie zawarte w przepisie § 2 ust. 3 *rozporządzenia ppog* stanowi wyjątek od zasady wynikającej z § 2 ust. 1 tego *rozporządzenia* – wyjątek od zasady obligującej do określenia, w charakterystyce stref planistycznych, minimalnego udziału powierzchni biologicznie czynnej zgodnie z załącznikiem nr 1 do *rozporządzenia*, w którym do konkretnych stref zostały przypisane minimalne wartości tego wskaźnika. Jako wyjątek od reguły, nie powinien być więc interpretowany rozszerzająco. W polskiej kulturze prawnej respektuje się zasadę, że wyjątków nie wolno rozciągać w drodze wykładni (*exceptiones non sunt extendendae*). Innymi słowy, wyjątek od zasady musi być interpretowany ściśle według znaczenia, jakie

nadał mu prawodawca. Nie można dopuścić wykładni rozszerzającej względem wyjątku od zasady, czy też zasad, ponieważ wyjątek ten sam w sobie powoduje konieczność przyjęcia odrębnych założeń i efektów wykładni prawa, w odniesieniu do przepisów ogólnych, które znajdują zastosowanie dla całości materii normatywnej (vide: wyrok Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego we Wrocławiu z dnia 25 lutego 2025 r. sygn. akt II SA/Wr 723/24). To stanowisko jest powszechnie akceptowane w orzecznictwie. Dla przykładu można powołać stanowisko Naczelnego Sądu Administracyjnego: *Zasadę nierozszerzania wyjątków należy odnieść do wszystkich sposobów interpretacji stosowanych względem przepisu. Nieuzasadnione jest zatem dążenie do przyjęcia tego z możliwych wariantów zrozumienia normy, który obejmie jak największą ilość stanów faktycznych, z pominięciem ratio legis czy względów systemowych* (wyrok NSA z dnia 23 marca 2022 r., sygn. akt III OSK 4520/21). A zatem, jeżeli gmina zamierza w planie ogólnym – dla konkretnej strefy – ustalić minimalny wskaźnik powierzchni biologicznie czynnej niższy od ustalonego w załączniku nr 1 do *rozporządzenia ppog*, to po pierwsze obszar tej strefy musi być objęty obowiązującymi planami miejscowymi, po drugie wynikający z tych planów wskaźnik powierzchni biologicznie czynnej powinien być niższy niż wskazany w *rozporządzeniu ppog*, po trzecie wreszcie może zastosować wyłącznie najwyższą wartość tego wskaźnika dla terenów wyznaczonych w obowiązujących planach miejscowych, obejmujących obszar strefy.

2. Naruszenie art. 95 ust. 1 i ust. 2 ustawy z dnia Prawo geologiczne i górnicze (Dz. U. z 2026 r. poz. 69 – dalej zwane: *pgig*) oraz art. 13b pkt 3 lit. h *upzp* – poprzez nieuwzględnienie ochrony złóż w celu ich ewentualnej przyszłej eksploatacji i wykorzystania.

W świetle art. 95 ust. 1 i 2 *pgig* udokumentowane złoża kopalin podlegają ochronie w procesie planowania i zagospodarowania przestrzennego, na zasadach określonych w ustawie o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym, w celu zabezpieczenia możliwości ich eksploatacji lub wykorzystania. Zgodnie z art. 13b pkt 3 lit. h *upzp* ustalenia planu ogólnego określa się, uwzględniając uwarunkowania rozwoju przestrzennego gminy, między innymi znajdujące się na obszarze gminy udokumentowane złoża kopalin.

Natomiast analiza planu ogólnego Gminy Koszęcin wykazała, że w tym dokumencie przewiduje się zagospodarowanie kubaturowe obszarów, na których zalegają:

- a) złoża piasku i żwiru KN2819 Wierzbie: w strefie gospodarczej (5SP),
- b) złoża surowców ilastych ceramiki budowlanej IB2991 Wierzbie: w strefie gospodarczej (4SP).

Ustalenia planu ogólnego Gminy Koszęcin umożliwiają trwałą zabudowę w granicach udokumentowanych złóż kopalin, tym samym nie uwzględniono występowania tych złóż, naruszając przepisy art. 95 ust. 1 i 2 *pgig* oraz art. 13b pkt 3 lit. h *upzp*.

Gmina w złożonych wyjaśnieniach wskazuje, że wyznaczenie stref gospodarczych w tych miejscach opierało się na dotychczasowej, wieloletniej polityce przestrzennej gminy oraz istniejących obowiązujących planach miejscowych, które dopuszczają na tych terenach rozwój funkcji produkcyjno-gospodarczej. Jednocześnie Gmina deklaruje ponowne przeanalizowanie kolizji tego przeznaczenia z przepisami art. 95 *pgig*, w celu wypracowania mechanizmów ochronnych dla złóż kopalin.

Organ nadzoru, po zapoznaniu się ze złożonymi wyjaśnieniami, stwierdza że kwestia sposobu uwzględnienia złóż kopalin wymaga w planie ogólnym indywidualnych rozstrzygnięć, uzależnionych od rodzaju złoża, jego znaczenia dla gospodarki oraz stopnia rozpoznania i wyekspozowania.

Oceniając bowiem uregulowania zawarte w przedmiotowym planie ogólnym zauważyć należy, że udokumentowane złoża kopalin podlegają ochronie w procesie planowania i zagospodarowania przestrzennego, na zasadach określonych w ustawie *pgig* i w przepisach *upzp*, w celu zabezpieczenia możliwości ich eksploatacji lub wykorzystania. W *pgig* zasady tej ochrony zostały uregulowane m.in. w art. 95 ust. 2 i następnych. Określając ustalenia planów ogólnych uwzględnia się występowanie złóż oraz potrzebę zapewnienia możliwości ich wydobywania lub wykorzystania. Art. 72 ust. 1 pkt 2 ustawy z dnia 27 kwietnia 2001 r. *Prawo ochrony środowiska* (Dz. U. z 2025 r. poz. 647 ze zm.) stanowi iż, określając ustalenia planów ogólnych, zapewnia się warunki utrzymania równowagi przyrodniczej i racjonalną gospodarkę zasobami środowiska, w szczególności przez uwzględnianie obszarów występowania złóż kopalin oraz obecnych i przyszłych potrzeb eksploatacji tych złóż. W świetle przywołanych przepisów *pgig* należy zatem uwzględnić rozstrzygnięcia wynikające z decyzji zatwierdzających dokumentację geologiczną albo dodatek do dokumentacji geologicznych oraz informacje zawarte w zatwierdzonej dokumentacji geologicznej albo zatwierdzonym dodatku do dokumentacji geologicznej, w szczególności dotyczące ochrony złóż kopalin oraz

obszaru wymagającego ochrony przed działaniem uniemożliwiającym zagospodarowanie złoża kopaliny w przyszłości.

Ponadto stwierdzić należy, że gminie nie przysługuje niczym nieograniczone władztwo planistyczne na jej obszarze. Ustalając zasady zagospodarowania terenów, oprócz prawa własności, musi także uwzględniać przepisy ustaw, zasady współżycia społecznego i społeczno-gospodarcze przeznaczenie rzeczy. Przepis art. 3 ust. 1 *upzp* co prawda przyznaje gminom szerokie uprawnienia w zakresie ustaleń planistycznych, ale wyznacznikiem tych granic są obowiązujące ustawy. Zwrócić też należy uwagę, że art. 1 ust. 2 *upzp*, który wymienia szereg przesłanek, jakie winny być wzięte pod rozagę w planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym. Między innymi uwzględnia się potrzeby zrównoważonego rozwoju i wymagania ochrony środowiska, w tym: a) gospodarowania wodami, b) ochrony gruntów rolnych i leśnych, c) ochrony złóż kopalin, d) zmniejszania podatności na zmiany klimatu.

Przy wyborze rozwiązań planistycznych nadrzędną jest zasada zapewnienia ładu przestrzennego i zachowania zrównoważonego rozwoju, wynikająca z art. 1 ust. 2 pkt 1 i 1a (por. wyrok NSA z dnia 7 grudnia 2010 r., sygn. akt 2013/10). W ocenie Wojewody Śląskiego, Rada Gminy Koszęcin nadużyła swoich uprawnień do decydowania o sposobie zagospodarowania terenu, w ten sposób ustalając zasady zagospodarowania przywołanych powyżej terenów, na których znajdują się przywołane złoża, że mogą one uniemożliwić w przyszłości wydobyć tych kopalin.

Biorąc powyższe pod uwagę należy uznać, że uchwała Nr 258/XXXI/2026 Rady Gminy Koszęcin z dnia 11 sierpnia 2026 r. w sprawie uchwalenia planu ogólnego Gminy Koszęcin, w sposób istotny narusza wymienione w niniejszym rozstrzygnięciu nadzorczym przepisy dotyczące zasad sporządzania planu ogólnego, w związku z czym, wydanie niniejszego rozstrzygnięcia stało się konieczne i uzasadnione, a zatem należało orzec, jak w sentencji. Biorąc pod uwagę konieczność sporządzenia planu ogólnego dla całego obszaru gminy (z wyłączeniem morskich wód wewnętrznych oraz terenów zamkniętych innych niż ustalone przez ministra właściwego do spraw transportu), co wynika z art. 13a ust. 1 *upzp*, pomimo, że podniesione w niniejszym rozstrzygnięciu zarzuty dotyczą jedynie wskazanych stref planistycznych, nie było możliwości stwierdzenia nieważności ww. uchwały jedynie w części.

Stosownie do przepisu art. 92 ust. 1 *usg* stwierdzenie nieważności uchwały wstrzymuje jej wykonanie z mocy prawa z dniem doręczenia Radzie Gminy Koszęcin rozstrzygnięcia nadzorczego.

Na niniejsze rozstrzygnięcie przysługuje prawo złożenia skargi do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Gliwicach. Skargę wnosi się za pośrednictwem Wojewody Śląskiego, w terminie 30 dni od jego doręczenia Radzie Gminy Koszęcin.

z up. Wojewody Śląskiego
Dyrektor Wydziału Infrastruktury

Bożena Goldamer-Kapała

Pouczenie o możliwości wniesienia skargi w formie elektronicznej

1. Skargę na rozstrzygnięcie nadzorcze można wnieść w formie elektronicznej lub papierowej.
2. Skarga przekazana w formie dokumentu elektronicznego powinna zawierać wszystkie wymogi pisma sporządzonego w postaci papierowej.
3. Skarga wnoszona w formie dokumentu elektronicznego, powinna ponadto zawierać adres elektroniczny oraz zostać podpisana przez stronę lub pełnomocnika kwalifikowanym podpisem elektronicznym, podpisem zaufanym albo podpisem osobistym.
4. Jeżeli skarga nie zawiera adresu elektronicznego przyjmuje się, że właściwym jest adres elektroniczny, z którego nadano pismo wniesione w formie dokumentu elektronicznego.
5. Do skargi wniesionej w formie dokumentu elektronicznego nie dołącza się jej odpisów.
6. Do skargi należy dołączyć pełnomocnictwo z podpisem mocodawcy lub wierzitelny odpis pełnomocnictwa.